

ATT BEHÄRSKA FIENDENS

PORT EFTER PRÖVNINGEN

Undrar om . . . Ni vet, jag har en liten idé, liksom, att folk bör stå upp, då vi läser Ordet. Tycker Ni inte om det? Vi står upp för att visa vår trohet, vi står upp för vår nation, varför inte stå upp för Ordet nu?

² Medan vi står upp bara en minut. Jag läste en artikel för inte så länge sedan och igår kväll tänkte jag på de där människorna, som stod för Kristus. Om Du inte har gjort det, skulle Du inte vilja göra det idag?

³ Det var en stor evangelist för omkring sjuttiofem år sedan, jag kan bara inte komma ihåg hans namn. Jag tror det var Arthur McCoy, och han hade rest över hela landet. Och en natt hade han en dröm, att han hade gått vidare till Härligheten. Och han sa, att han gick fram till porten och han sa, att de inte ville släppa in honom. Och han sa, att han sa: "Jag är Arthur McCoy från Förenta Staterna. Jag är evangelist."

⁴ Så portvakten gick in (nu var det här en dröm) och han gick in och sa: "Jag kan inte alls finna Ert namn."

Han sa: "Nåväl, jag var evangelist."

Han sa: "Sir, jag . . ."

⁵ Han sa: "Nåväl, finns det en chans, att . . . Det är något fel."

⁶ Han sa: "Nej, sir. Jag har boken här. Jag kan inte alls finna Ert namn."

Och han sa: "Nåväl, kan jag göra någonting åt det?"

⁷ Han sa: "Ni kan överklaga Er sak till Vita Tronens Domstol." Gud hjälp! Jag vill inte vara där.

⁸ Han sa: "Ja, om det är mitt enda hopp, så antar jag, att jag bara ska överklaga min sak då."

⁹ Och han sa, att sedan tyckte han, att han for iväg långt bort och bara . . . Och då han började, sa han, var det mörker och det blev ljusare och ljusare och han sa, att det verkade som om det inte fanns någon viss plats, där det där ljuset stannade, utan han var precis i centrum av det. Och han sa, att Han sa: "Vem närmar sig min Domartron?"

¹⁰ Han sa: "Jag är Arthur McCoy. Jag är evangelist, har sänt många själar till Riket."

Han sa: "Fanns inte Ditt namn i Boken?"

"Nej."

Han sa: "Så Du har överklagat till min Domstol?"

"Ja, sir."

¹¹ "Du ska få rättvisa. Jag dömer Dig enligt mina lagar. Arthur McCoy, har Du någonsin sagt en lögn?"

¹² Han sa: "Jag tyckte, att jag var en tämligen god människa, tills jag stod i det där Ljuset." Han sa: "Men i det där Ljusets närvaro, var jag en syndare." Nåväl, det är alla. Du kanske känner Dig säker nu, men vänta bara, tills Du kommer Dit! Hur tror Du det känns här, då Han smörjer? Så liten man kan känna sig! Hur ska det bli vid den Vita Tronens Domstol?

Han sa: "Har Du någonsin sagt en lögn?"

¹³ Han sa: "Jag tyckte, att jag hade varit sanningsenlig, men en del små saker, som jag tyckte var små vita lögner, de blev stora och mörka Där."

Han sa: "Ja, sir, jag har sagt osanning."

Han sa: "Har Du någonsin stulit?"

¹⁴ Han sa: "Jag tyckte, att jag hade varit ärlig ifråga om det och aldrig stulit, men", sa han, "i det där Ljusets Närvaro insåg jag, att det var några affärer, som jag gjort, som inte var alldeles riktiga."

Han sa: "Ja, sir, jag har stulit."

Han sa: "Min dom . . ."

¹⁵ Och han, just ungefär färdig att få höra sin dom: "Gå bort till den eviga elden, som är beredd åt djävulen och hans änglar!", sa att vartenda ben höll på att gå sönder.

¹⁶ Han sa: "Jag hörde den ljuvligaste röst jag någonsin hade hört i mitt liv." Han sa: "Då jag vände mig om för att titta, såg jag det ljuvligaste ansikte jag någonsin har sett, ljuvligare än en mors ansikte, ljuvligare röst än min mor någonsin kallade på mig med." Han sa: "Jag såg mig omkring. Jag hörde en röst, som sa: 'Fader, det där är sant, han sa verkligen lögner och han var inte helt ärlig. Men nere på jorden stod han för mig', sa Han, 'nu ska jag stå i hans ställe.'"

¹⁷ Det är det, jag vill ska hända Där. Jag vill stå för Honom nu, så att då den tiden kommer, Han står i mitt ställe.

¹⁸ Låt oss läsa från 1 Mosebok 22, 15:e, 16:e, 17:e och 18:e verserna!

Och Herrens ängel ropade till Abraham från Himmelen för andra gången

och sa: "Vid mig själv har jag svurit, säger Herren, ty för att du har gjort detta och inte har undanhållit din son, din ende son,

att då jag välsignar ska jag välsigna dig, . . . då jag mångfaldigar ska jag mångfaldiga din säd såsom himmelens stjärnor och såsom sanden, som är på havsstranden och din säd ska inta sin fiendes port,

Och i din säd ska alla jordens nationer vara välsignade, för att du har lytt min röst.”

Låt oss be!

¹⁹ Himmelske Fader, ta texten nu, Herre, och tala till oss! Må Den Helige Ande bära Orden, Herre, raka vägen ut till vartenda hjärta! Det skulle tillfredsställa våra förväntningar i eftermiddag, för de är stora, Herre. Och Du sa till oss att be om överflöd, så att vår glädje skulle bli full. Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

Var så goda och sitt!

²⁰ Om jag skulle kalla det här för en text för några ögonblick. Min röst är svag, så det är orsaken till att jag måste stå vid mikrofonen. Jag vet, att det ekar, men vi står ut med det litet grand. Jag vill kalla den: *Att behärska fiendens port efter prövningen.*

²¹ Vår scen öppnar sig vid en av de underbaraste scenerna i Abraham. Ni vet, att Abraham är de trofastas fader. Och löftet gavs åt Abraham. Och bara att vara arvingar tillsammans med honom genom Kristus, är enda sättet vi tar emot löftet, det är genom Abraham. Nu var Abraham bara en vanlig människa men han var kallad av Gud och han var trogen den kallelsen. Då Gud talade till honom, tvivlade aldrig Abraham en enda gång på den rösten. Han stannade kvar hos den. Vad svårigheten än var, stannade han kvar hos den.

²² Och så hade han blivit lovad en son. Och han väntade i tjugofem år på att få den där sonen och ansåg vad som helst, som var tvärtemot det, som om det inte var så. Och då, och i hans son, skulle alla jordens familjer bli välsignade. Och patriarken var trogen sin kallelse och det utlovade Ordet.

²³ Han var ett exempel på vad vi borde vara. Nu är vi, som är döda i Kristus, vi är Abrahams Säd.

²⁴ Nu fanns det två Abrahams säd. Den ena av dem var den naturliga säden, den andra var en andlig säd. Den ena var naturlig, genom hans kött, den andra var hans tros Säd, tron att vi också kunde få vara Abrahams Säd genom det utlovade Ordet.

²⁵ Och nu, sedan han hade prövats i tjugofem långa år och i stället för att bli svagare, blev han starkare. Ser Ni, om det inte hände första året, skulle det bli ett större under nästa år, för det var två år gammalt. Och han travade upp de där åren allt eftersom han blev äldre och hans kropp dog ut. Saras moderliv, livmodern, var ofruktsam. Och därför att hans kraft var borta och det fanns . . . Det var totalt omöjligt.

26 Har Ni någonsin tänkt på, vad Gud gjorde där? Ser Ni, Han gjorde aldrig så mycket som att bara göra hennes livmoder fruktsam. För kom ihåg, om Han gjorde det, kom så ihåg, att om Han gjorde det. . . De hade inte de här hälsosamma och hygieniska flaskorna på den tiden, att ge baby'n mjölk från kon med. Förstår Ni? Han måste också. . . Hennes mjölkådror hade torkat in. Så Han Han kunde inte ha. . . Någoting måste hända där.

27 Sedan, titta på en kvinna, hundra år gammal, som skulle få värkar! Hennes hjärta skulle inte ha klarat det. Det är svårt nu för en kvinna, fyrtio år gammal, att göra det. Hennes hjärta kunde inte ha klarat det. Så vet Ni, vad Han gjorde? Om Ni lägger märke till. . .

28 Nu vet jag, att många inte kommer att hålla med. Om det är all right att göra det här påståendet? Ser Ni, jag. . . Det skulle vara bara min egen tanke.

29 Ser Ni, Bibeln är en övernaturlig Bok. Den är skriven så, att det är fördolt för skolorna, teologerna. Hur många vet det? Jesus tackade Gud. Han sa: "Jag tackar Dig, Fader, för att Du har fördolt Det för de visa och förståndiga och uppenbarat Det för småbarn, sådana som vill lära sig." Den är en kärlekens Bok. Då Guds kärlek kommer in i hjärtat, då blir man kär i Gud, då uppenbarar Han Sig, Bibelns mening. Tolkningen av Bibeln är Gud Själ, som tolkar Sina löften. Men Bibeln, Den är skriven mellan raderna.

30 Liksom min hustru nu, å, hon är den underbaraste kvinnan i hela världen och jag älskar henne verkligen. Hon älskar mig. Så då jag är borta hemifrån, skriver hon ett brev till mig, säger: "Käre Bill, i kväll har jag just nattat barnen. Jag har tvättat idag och vad allt hon har gjort, osv." Nu säger hon det där i brevet. Men, ser Ni, jag älskar henne så mycket och vi är så mycket ett, att jag — jag kan läsa mellan raderna. Jag vet, vad hon vill säga, ser Ni, antingen hon berättar det för mig eller inte, ser Ni, jag — jag vet, vad hon menar, för det är min kärlek till henne och min förståelse.

31 Nåväl, det är på det sättet Bibeln är skriven. Förstår Ni? Vetenskapen kommer att missa det totalt, de kommer aldrig att fatta det. Ser Ni, man måste vara kär i Ordet, Honom, "för att förstå Honom". Förstår Ni?

32 Här nu, ge nu akt på vad Han gjorde! Nu var Abraham och Sara båda gamla, "komna till hög ålder", säger Bibeln. Det var nu inte bara för att folk bara levde längre där. Bibeln säger att: "De var komna till hög ålder."

33 Lägg nu märke till, att omedelbart efter att den här ängeln, som vi har talat om, kom fram, vilken var Elohim, Gud. Och Han sa, talade om för Abraham: "Jag kommer att

besöka Dig i enlighet med livets tid.” Ge nu akt på, att hela vägen fram var de en förebild till Församlingen, hela vägen fram.

³⁴ Titta nu! Här är det, som skedde. Han lappade inte bara upp Sara och lappade upp Abraham. Han förvandlade dem tillbaka till en ung man och kvinna. Nu kan det där verka underligt, men lägg nu märke till resten av Ordet och lägg ihop det! Ordet är inspirerat och man måste vara inspirerad med Ordet. Kom nu ihåg, omedelbart efter detta, omedelbart efter att den här Ängeln hade kommit. . .

³⁵ Jag kan precis se det där, Saras grå hår, en liten farmor med en schal över sina axlar och en liten mössa, som höll i en käpp och gick omkring. ”Skulle jag ha älskog med min herre, och han är ju också gammal?” Förstår Ni? Och här var Abraham, det här långa skägget, höll i en käpp, kommen till hög ålder som han var.

³⁶ Och jag ser, att nästa morgon börjar hans axlar att räta upp sig, puckeln lämnade hans rygg. Hennes hår började förvandlas. De kom tillbaka till en ung man och kvinna. Visar bara vad Han kommer att göra med Abrahams Kungliga Säd, ser Ni, då vi blir ”förvandlade i ett nu, på ett ögonblick och tas upp tillsammans”.

³⁷ Ge akt på vad som skedde! Låt mig nu bevisa det här för Er! Nu tog de en tur från platsen de var på, där vid Gomorra, och gick hela vägen till Gerar nere i filisteernas land. La Ni märke till det? Märk ut det på kartan, hur långt det är! En ganska lång resa för ett gammalt par i den åldern.

³⁸ Och så, förutom det, i – i filisteernas land där, där fanns det en ung kung vid namn Amalek och han höll utkik efter en hustru. Och han hade alla de där vackra filiste-flickorna, men då han såg farmor, sa han: ”Hon är fager att se på.”, och han blev förälskad i henne och ville gifta sig med henne. Det är riktigt. Mm-m. Ser Ni, hon var vacker. Förstår Ni?

³⁹ Hon hade förvandlats tillbaka till en ung kvinna. Lägg märke till det, hon måste det för att uppfostra det här barnet. Gud gjorde henne till en ny skapelse. Och det måste hon för att uppfostra det här barnet. Och kom ihåg Abraham, ”hans kropp så gott som död”, och Sara dog då Abraham var. . . Isak var fyrtiofem år gammal, tror jag, då Sara dog. Och Abraham gifte sig med en annan kvinna och fick sju söner förutom dottrarna efter det. Ha-ha! Amen.

⁴⁰ Ser Ni, läs mellan raderna! Det är en förebild. Det visar där, vad Han kommer att göra med alla Abrahams Barn. Just vi närmar oss det just nu, så våra sluttande axlar och allting gör ingen skillnad, vänner. Och våra gråa hår och vad det än är, det har ingen betydelse nu. Vi ser inte tillbaka. Låt oss se framåt på vad vi kommer till!

41 Och kom ihåg, att det här tecknet, som vi ser, var det sista tecknet, som Abraham och hans Sara såg, innan den utlovade sonen kom till. Vi tror, att vi är vid den stunden.

42 Patriarken, sedan den här pojken hade fötts. Skulle Ni kunna föreställa Er Isak, omkring tolv år gammal, en älsklig liten lockig pojke, små bruna ögon? Jag kan föreställa mig, hur den där modern kände sig, den vackra unga kvinnan, och så även hans far. Och en dag sa Gud, som exempel nu, vi är långt borta, den stunden det ska komma. ”Jag har gjort Dig till en fader till nationer genom den här pojken men jag vill, att du ska ta den här pojken upp på toppen av det berg jag ska visa Dig och jag vill, att Du ska döda honom där uppe, som offer.” Skulle Ni kunna föreställa Er det?

43 Nu har Ni aldrig blivit ombedda att gå till ett sådant prov. Han gör inte det nu. Det där var exempel, skuggor.

44 Var Abraham rädd? Neej, då. Abraham sa så här: ”Jag är fullt övertygad att Han kan låta honom uppstå från de döda, för jag fick honom liksom en från de döda. Och om detta Guds bud sa till mig att göra det här, och jag har stått fast vid det och det lönade sig, har gett mig min son, kan Gud låta honom uppstå från de döda, som jag fick honom ifrån, bildlikt talat.”

45 Å, min vän! Om Gud gav Er pingstvännen Den Helige Ande, tungotal, hur mycket mer borde Ni inte tro på Hans helande kraft och Hans godhet och barmhärtighet! Om Han gjorde det, tvärtemot alla teologerna i landet! De sa, att det inte kunde göras, men Gud gjorde det för att Han lovade det. Så stå vid Ditt Vapen, Ditt Ord, Ditt Svärd, tro på Guds Ord! Gud sa så och det avgör saken!

46 Lägg nu märke till, att han tog sig en tre dagars resa därifrån med mulåsnorna. Nu kan jag gå, då jag patrullerade, gick jag trettio engelska mil varje dag genom vildmarken och vi har bensinfötter så att säga. Men de där människorna, deras enda transportsätt var antingen att rida på en åsna eller – eller att gå. Och han gick tre dagsresor från där han var och lyfte så upp sina ögon ute i vildmarken och såg berget långt borta.

47 Han tog Isak och band hans händer. Vilket, det vet vi allesammans, i 1 Mosebok 22 här, är en förebild till Kristus. Ledde honom uppför berget, bunden, liksom Jesus leddes uppför berget, Golgata Berg, en förebild till hur Gud gav Sin Son, naturligtvis.

48 Men då de kom dit upp och han var lydig, började Isak bli liksom misstänksam. Han sa: ”Far, här är veden, här är altaret, här är elden men var är offret?”

49 Och Abraham, som visste i sitt sinne, att Guds Ord redan stod där ute, han sa: ”Min son, Gud kan skaffa Sig ett offer.” Han kallade platsen ”Jehova-Jireh”.

50 Och då han band sin son, var han lydig intill döden, lade honom på altaret, drog kniven ur slidan och började ta livet av sin egen son. Och då han gjorde det, fångade Någonting hans hand och sa: "Abraham, stoppa Din hand!"

51 Och vid den tiden bräkte en bagge bakom honom med sina horn intrasslade i vildmarken.

52 Har Ni någonsin tänkt på, var den där baggen kom från? Kom ihåg, att landet är fullt av lejon och vargar och schakaler och de där färslukande vilddjuren! Och hur långt bort från civilisationen var han? Och så uppe på toppen av berget, där det inte finns något vatten. Och han hade plockat upp stenarna runt omkring, för att göra altaret. Var kom den där baggen ifrån? Förstår Ni?

53 Men det var inte en syn. Han dödade baggen, den hade blod. Vad sa han? "Gud kan skaffa Sig ett offer."

54 Hur ska *Du* komma upp ur den där stolen? Hur ska *det där* spastiska barnet bli bra, eller *Du* därifrån, *Du* med hjärtfel? Vad det än är fråga om: "Gud kan skaffa Sig."

55 Abraham trodde det. Patriarken förblev trogen löftet. Och Han gav det löftet, att: "Din säd! För att Du trodde mitt Ord och oavsett omständigheterna ska Din säd behärska sin fiendes port."

56 Varför? Varenda fiende, som kom upp som en förebild emot Abraham, Abra-. . . Fiendens: "Hon är för gammal. Jag är för gammal. Allt *det här* och allting annat." Han förblev ändå helt trogen det där löftet.

57 Nu kommer människor, som besitter den där tron, fortfarande att ta Guds Ord oavsett omständigheterna. Om Du nu inte kan göra det, så är Du inte Abrahams Säd. Det där är den tro, som Abraham hade, hans Säd.

58 Abrahams löfte var att hans "Säd", hans konungliga Säd också nu, som jag sa till Er för en stund sedan. Och det här inseglet, som Han gav Abraham, var ett löftets insegel. Och den konungliga Säden blir, enligt Efesierbrevet 4:30, "besegrad med Den Helige Ande", sedan de har bestått provet. Försök att tänka på det!

59 Många tror, att de har Den Helige Ande. Många påstår sig ha Den Helige Ande. Många kan visa upp många bevis och tecken på det. Men ändå, om det inte kan stå fast vid det här Ordet, är det inte Den Helige Ande. Förstår Ni?

60 Man tror vartenda Ord, då blir man besegrad efter provet. Då vi tror vartenda löfte i Ordet, då blir vi besegrade av Anden, för att bekräfta löftet. Det är vad, detta är vad Abraham, sättet han gjorde det. Då, och bara då, har vi rätt att behärska vår fiendes port. Man kan inte göra det, förrän man först blir den Säden. Kom ihåg, i Bibeln. . .

61 Jag talade om det i Houston eller någonstans, det andra . . . Eller Dallas, menar jag. *Tecknet*.

62 Ser Ni, en — en jude kunde visa, nere i Israel, att han var jude genom omskärelsen. Men Gud sa: ”Då jag ser blodet. Och blodet ska vara ett tecken för Er.”

63 Livet, som var i blodet, kunde inte komma över tillbedjaren, för, nåväl, det var djurets liv, det var bara en skugga, som visade fram till det verkliga Livet. Så kemin, själva blodet, måste vara rött på dörren och dörrposterna.

64 Påstruket med isop, som bara är ett vanligt ogräs, visar att man inte behöver ha någon supertro. Man måste bara ha samma tro man har, liksom man har för att starta sin bil, komma till kyrkan. Förstår Ni? En massa människor tror, att de måste vara någonting . . . Men nej, nej, det där är fel. Bara vanlig tro är allt man behöver att stryka på Blodet med. Hör Ordet och tro Ordet, stryk på Det, det är alltsammans. De plockade bara upp ogräs var som helst där i Palestina, det var isop, bara ett litet ogräs, som växte ut genom murarnas sprickor och runt omkring, doppade det i sitt blod och satte det på överstycket och dörrposterna.

65 Och kom ihåg, jag bryr mig inte om, hur mycket de var i förbundet, hur mycket juden kunde visa, att han var omskuren, vilken god person han var, hela förbundet upphävdes, om inte tecknet fanns där. ”Då jag ser blodet”, enbart.

66 Blodet nu, Tecknet, är nu inte det kemiska, Kristi Blods kemi, för Det utgjöts för tusentals år sedan.

67 Men, ser Ni, där . . . Det måste vara det kemiska där, djurets liv kunde inte komma över människan, för djurets liv har ingen själ. Djuren vet inte skillnad på rätt och fel. Det är den mänskliga varelsen, som har själen.

68 Men då nu Jesus, Guds Son, jungfrufödd, utgjöt Sitt Blod, var Livet, som var i det Blodet, Gud själv. Bibeln säger: ”Vi blir frälsta genom Livet, Guds Blod.” Inte en judes blod, inte en hednings blod, utan Guds Liv. Gud skapade den här Blodcellen, jungfrufödd. Hon kände aldrig någon man, inte heller . . . Inte heller kom ägget från henne.

69 Jag vet, att många av Er vill tro, att ägget gjorde det. Ägget kan inte vara där utan en känslöfnimmelse, vad skulle Gud göra då? Förstår Ni?

70 Han skapade både ägg och Blodcell och det var Guds heliga Tabernakel. ”Jag ska inte låta min Helige se graven.” Förstår Du, var ägget kom ifrån? ”Inte heller ska jag lämna Hans själ i dödsriket.” Hans kropp var helig! Oj, oj! Du, Du kan inte tro på det där, hur kan Du då kalla Dig kristen?

71 ”Vi blir frälsta genom Guds Blod.” Det är där min tro är. Inte gå dit ut i en profets blod, inte gå dit ut i en vanlig

människas blod, eller en lärares eller en teologs. Vi går dit i Guds Blod. Gud sa så. Han blev en mänsklig varelse. Han bytte bopplats. Han slog upp Sitt tält här hos oss och blev en av oss. Han är vår Släkting, Återlösaren. Han måste bli släkt med oss, för så var lagen. Gud blev människa och bodde ibland oss.

⁷² Lägg märke till hur det, då Han gjorde detta, då Han kom från Honom, var Gud, Anden och den Anden kommer över den troende. Därför, det Liv, som var i vårt Offer, vi identifieras med detta samma Liv.

⁷³ Hur kan de då se Guds Liv verka bland människorna och kalla Det för något orent, då Det är vårt Offers legitimation? ”Den, som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra.” Hans Liv, som kom tillbaka över offer- . . . från Offret, då vi lägger våra händer på Det och identifierar oss som döda från våra egna tankar. Hur kan vi då låta samfundet knuffa in oss i trosbekännelser och sådant och säga, att vi tror på det? Vi är döda för de där sakerna.

⁷⁴ Paulus sa: ”Ingenting av de där sakerna bekymrar mig.”, för han var bunden vid ett absolut, Kristus. Och varenda sann prestation är bunden vid ett absolut och mitt absolut är Ordet. Och det är varenda en annars, som – som verkligen är född av Anden, deras absolut är Guds Ord. Jag är bunden vid Det. Jag la mina händer på Det. Och Det tog min plats och jag har identifierat mig med Honom. Vi visste, att Han hade lovat att identifiera Sig med oss. Det ger äkta tro, inte Din egen tro utan Hans tro, någonting, som Du inte styr. Han gör det. Lägg nu märke till det! Då, och bara då, då . . . är löftet givet till Dig.

⁷⁵ Hur många församlingar Du än har gått in i, hur många gånger Du än har blivit döpt, framlänges, baklänges, på vilket sätt Du än vill. Innan det Inseglet har satts på Dig, har Du ingen rätt att kalla Dig ansluten till Ditt Offer.

⁷⁶ Och vad är Guds Insegel? Efesierbrevet 4:30 säger: ”Bedröva inte Guds Helige Ande, genom vilken Ni är beseglade intill Er återlösnings dag!” Inte från den ena väckelsen till den andra utan för Evtigt besegrad tills den dag, då Du blir återlöst.

⁷⁷ Och kom ihåg, om Du aldrig var i Guds tankar, kommer Du aldrig att vara hos Gud. Hur många vet, att Han var återlösare? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Nåväl, så vad som helst, som återlöses, måste komma tillbaka dit det föll ifrån. Så om Han kom för att återlösa oss, hur kunde vi, som en gång inte behövde bli återlösta och vi blev allesammans ”födda i synd, formade i missgärning, kom till världen och talade lögn”? Det visar, att den verkligt kristne är en Guds tankes egenskap, innan det fanns någon värld eller stjärna eller luft eller någonting annat. Den är Evtig och Han kom för att återlösa tillbaka oss. Den är Guds tanke, uttalad i ett ord, uppenbarad och åt- . . . tillbakaförd till Hans tanke.

78 Släktings-återlösare! Det är orsaken till, att Gud själv måste bli en av oss, för att återlösa. Ingenting annat kunde göra det. En Ängel kunde inte göra det, ingenting annat. Han måste komma ner, bli frestad liksom vi blir, för att återlösa oss.

79 Lägg nu märke till Abrahams naturliga säd! Låt oss titta på några av denna naturliga säd och se efter, om Gud höll Sitt Ord med den naturliga säden, som var Isak. Låt oss titta på några av den naturliga säden, som trodde på Guds fulla löfte och inte hade några frågor! Kom nu ihåg, att det fanns tiotusentals gånger tusentals gånger multiplicerade tusental, som var omskurna och allting annat och ändå inte var Abrahams säd. Visst: "Den, som är jude utvärtes, är inte jude, det är den, som är jude invärtes." De, många av dem svek, svek bitterligen.

80 Titta, i vildmarken, de sa: "Vi. . ." Påskdagen, eller då de drack ur källan, Johannes 6. De gladda sig allesammans.

81 Jesus sa: "Jag är den där Klippan, som var i öknen. Jag är Brödet, som kom från Gud, från Himmelen, om en människa äter av det och inte dör."

82 De sa: "Våra fäder åt manna i öknen i fyrtio år."

Han sa: "Och de är döda, varenda en."

83 *Död*, ta det ordet och slå upp det, se efter, vad det betyder: "För evigt avskiljd." Ändå var de Abrahams säd. *Död* betyder "avskiljande, förintelse, fullständigt utplånade, förintelse". Jesus sa, att de var döda, varenda en av dem, oaktat de var omskurna judar.

84 Ser Ni, stackars människor, bara för att vi är metodister, baptister, presbyterianer, har en liten bekännelse och sådana saker, djävulen tror precis lika mycket, som vi gör.

85 Men man måste vara identifierad med Det. Gud måste bära vittnesbörd om det genom ett beseglande med Den Helige Ande! Ingen fråga om Ordet!

86 Om man säger: "Nåja, det där var nu för en annan tid.", är det någonting fel.

87 Tänk om en man kom springande och Du sa till honom, att ljuset lyste, och han sprang ner i källaren och sa: "Jag avvisar det bara, jag avvisar det bara. Det finns ingenting sådant som ljus. Jag tror inte på det."! Det skulle vara något fel med den mannen. Han skulle vara mentalt störd. Om han avvisar dess varma strålar och dess livgivande resurser, är det något fel med honom, mentalt.

88 Och då en människa ser Guds Ord klargjort och identifierat framför sig och sedan drar ner sina samfundsgardiner, är det något fel med den människan, andligen. Någonting är fel med henne. Det är något andligt fel. Hon kan bara inte ta emot Det. "Blind och vet inte om det", fortsätter mot Domen och Gud kommer att vara domaren.

⁸⁹ Lägg märke till, att då de — de gjorde det här, och de här barnen nu, som verkligen trodde Det, ge akt på vad, som skedde! Låt oss titta på några av dem nu, Abrahams säd!

⁹⁰ Låt oss ta de hebreiska barnen, för de stod trogna och ville inte tolerera avgudadyrkan. De vägrade att böja sig för en bildstod, som nationens kung hade tillverkat. Den var gjord efter en helig man också, Daniels avbild.

⁹¹ Visade, att den hedniska rasen fördes in i falskheten att tillbe en bild av en helig man. Det går till på samma sätt, då folk kommer att bli tvingade att tillbe bilder av människor. Det kom in genom uppenbarelse, genom att Daniel kunde tolka Ordet, som skrivits på handskriften på väggen. Det var så det kom in och det är så det går ut, på samma sätt med hedningens bild.

⁹² Lägg märke till, att de vägrade att göra det. Och vad gjorde de? De var Abrahams säd, som stod trogna mot Ordet och de behärskade fiendens, eldens port. De gjorde det. Ja, Guds Ord är sant.

⁹³ Daniel, provad ifråga om dyrkan av en enda sann Gud. Han provades ifråga om den. Och i prövningens stund bestod han provet. Och vad gjorde Gud, sedan det såg ut som det var kört för honom, som vi skulle säga? Och de visste inte, vad de skulle göra. De skulle kasta honom till lejonerna. Men Daniel stod trogen i prövningen, på att det finns en enda sann Gud och han behärskade sin fiendes port. Gud hade stängt lejonens mun.

⁹⁴ Moses stod trogen mot det utlovade Ordet inför de falska efteraparna, Jambres och Jannes, i prövningen. Titta, Gud hade mött honom med det övernaturliga, sagt till honom att göra de här sakerna och varje tecken skulle ha en röst. Moses gick raka vägen ner, precis så troget han förstod. Han kastade ner staven och den förvandlades till en orm. Vet Ni vad, som skedde? Här kom efteraparna och gjorde samma sak.

⁹⁵ Nu kastade inte Moses händerna i vädret och sa: "Tja, jag antar, att det är fel alltihop." Han stannade där och väntade på Gud. Han förblev trogen. Hur många efterapare det än fanns, förblev han trogen. Och då han förblev trogen sitt uppdrag, att föra de där människorna ut ifrån det där stället. Då vattenporten kom i vägen för honom, lät Gud honom behärska den och han öppnade porten med hjälp av Eldstoden, som ledde honom. Han tog folket vidare till löfteslandet.

⁹⁶ Josua, en annan stor ledare. Bara två av ... gick till löfteslandet, Josua och Kaleb. De kom till en plats, som hette Kades, vilken var världens centrum på den tiden, på så vis att den var domarsätet. Och å, de sände ut tolv spejare för att titta på landet och tolv av dem kom tillbaka.

⁹⁷ Tio av dem sa: "Å, det är för mycket arbete. Vi skulle bara inte kunna göra det. Tja, de där människorna, vi ser ut som gräshoppor bredvid dem."

98 Men vad gjorde Josua? Han lugnade folket. Han sa: "Vänta en minut! Vi är mer än i stånd att ta det, hur små vi än är eller hur mycket i minoritet." Vad gjorde han? Han stod trogen mot det där löftet: "Jag ger Er det här landet.", men man strider för varenda tum av det.

99 Tror Du på det, mor? Gud har gett Dig Din helbrägdagörelse, men Du kommer att få strida för varenda tum av den. "Överallt, där Du sätter Dina fotsulor, det ger jag Dig som egendom." *Fotspår* betyder "egendom". Det är Ditt alltsammans, vartenda löfte tillhör Dig, men Du kommer att få strida varenda tum av vägen in, nu.

100 Nu visste Josua vad Gud hade sagt. Han var en Abrahams säd. Förstår Ni? Han sa: "Jag tror detta, att Gud gav oss landet och vi är mer än i stånd att ta det." Och för att han bestod provet mot hela gruppen av israeliter, alla stammarna och allt folket suckade och grät. Josua sa: "Håll Er lugna! Gud gav löftet."

101 Spelar ingen roll hur stor man är och vad motståndet är och vad doktorn har sagt, Gud har gett löftet. Det är Gud, som ska göra det.

102 Vad gjorde han? Då han kom ner till Jordanfloden, behärskade han porten. Det var det han — han gjorde.

103 Jeriko, stängt som en sköldpadda i ett skal. Vad gjorde han? Han behärskade porten.

104 Till och med en dag, då hans fiende försökte ta honom, behärskade han sin fiendes port så mycket, att han befallde solen att stå stilla. Och solen lydde honom och flyttade sig aldrig på tjugofyra timmar.

105 Gud är trogen mot Sitt löfte, vad Han än måste göra, låter Himmelen gå i konkurs hellre än Han skulle låta Sitt Ord gå om intet. Han har aldrig gett ett löfte, som Han inte kan hålla. "Jag är Herren, som helar alla Dina sjukdomar. Om de lägger händerna på de sjuka, ska de bli friska." Amen. "Om Du kan tro, är allting möjligt."

106 Josua trodde det, fastän Gud måste stoppa jordens rotation. Höll den där med någon annan Kraft, Sin egen kraft, så att jorden inte snurrade på tjugofyra timmar, tills Josua hade tagit hämnd på sin fiende. Han intog portarna. Visst gjorde han det. Gud är alltid trogen.

107 Nu önskar jag, att vi hade tid att komma fram till några fler hjältar, men jag har omkring tio minuter nu. Titta, alla de här kära hjältarna, som de var och stora troskämpar, de dog alla vid dödens port. De förgicks allesammans, just vid dödens port.

108 Sedan kom Abrahams konungliga Säd. De var allesammans den naturliga säden, från Isak. Men här kom Abrahams konungliga Säd, som var Kristus, Abrahams Trossäd, som det är meningen att vi ska vara, se bara, om vi är

det eller inte! Den naturliga säden var bara en förebild. Alla andra var födda genom naturlig födelse, men Han kom genom jungfufödelse. Ser Ni, det där var inte av Abrahams säd då, en jude. Han kom genom löftets trossäd. Och då är det meningen att vi ska vara Hans barn, genom den här Mannen.

¹⁰⁹ Ge akt på vad Han gjorde! Då Han var på jorden, besegrade och behärskade Han, den konungsliga Säden, varenda port, som fienden hade. Han lovade det genom Ordet. Han behärskade dem. Han besegrade sjukdomens port åt oss. Det var det, Han kom för att göra. Han, kom ihåg, sjuka människor, Han besegrade den porten. Du måste inte besegra den, Han besegrade den. De andra människorna måste besegra sin egen port. Men Du måste inte besegra, den är redan besegrad. Han besegrade sjukdomens portar. Och vad gjorde Han, då Han besegrade sjukdomens portar, som Han sa, att Han skulle? ”Vad Ni än ber om på jorden och vad Ni än har bundit på jorden, skulle Han binda i Himmelen.”, det gav oss nycklarna till porten.

¹¹⁰ Han besegrade frestelsens port genom Ordet. Och nycklarna var: ”Stå fienden emot, så ska han fly ifrån Er!” Han besegrade det alltsammans, besegrade varenda sjukdom.

¹¹¹ Han besegrade döden och Han besegrade dödsriket. Han besegrade döden och dödsriket. Han besegrade det de andra inte kunde besegra, för de är av den naturliga säden. Det här är den andliga Säden. Han besegrade gravens port och uppstod på tredje dagen till rättfärdiggörelse för oss.

¹¹² ”Och nu är vi mer än segrare.” Vi får bara vandra raka vägen in i det, som ett arv. ”Mer än segrare.” Nu har vi att göra med en besegrad fiende. Sjukdomen är besegrad. Döden är besegrad. Dödsriket är besegrat. Allting är besegrat. Oj, oj! Önskar jag vore dubbelt så stor, nu känner jag mig kanske dubbelt så bra. Vi tvistar med en besegrad fiende.

¹¹³ Inte underligt att Paulus kunde säga, då de byggde en huggkubbe för att hugga huvudet av honom, han sa: ”Å, död, var är Din udd? Visa mig, var Du kan få mig att sprattla och skrika! Grav, var är Din seger, och Du tror, att Du ska mylla ner mig där ute? Jag ska peka ut en tom en för Dig där borta och jag är i Honom, Han kommer att låta mig uppstå på den yttersta dagen.” En besegrad fiende.

¹¹⁴ Abrahams konungsliga Säd! Nu kunde inte den naturliga säden peka på Det Där. Men den konungsliga Säden kan segra, har redan segrat, för Han har gått före oss och besegrat varenda port åt oss. Han är nu, efter tvåtusen år står Han mitt ibland oss, den mäktige Segraren. Han besegrade inte bara sjukdomen... Han besegrade sjukdom. Han besegrade frestelse. Han besegrade varenda fiende. Han besegrade döden. Han besegrade dödsriket. Han besegrade graven och uppstod igen. Och tvåtusen år senare står Han här ibland oss i

eftermiddag och identifierar Sig, den mäktige Segraren! Amen. Han är fortfarande här, levande, och bekräftar Sitt löfte, Abrahams konungliga Säd! Oj, oj! Och fienden ska . . .

¹¹⁵ "Han ska besegra sin fiendes portar." För dessa, Säden, står Han här levande för att bekräfta Sig för vilka? Dessa förutbestämda Sädeskorn, som kan se det. Han besegrade det där. De, som efter hans prövning av Ordets löfte beseglades med Den Helige Ande, in i Kristi Kropp, för dem, som bekräftade (vad?) att Hebreerbrevet 13:8 är så. De är beseglade där inne av Den Helige Ande, den Helige Ande, som var. . . Abraham förutsåg det, genom tron trodde han det. Och nu tar vi emot Det och ser tillbaka på löftet, det Han sa. Och Johannes 14:12 har bekräftats i denna yttersta tid av den uppståndne Segraren själv.

¹¹⁶ Inte något system, utan en Person, Kristus, Segraren. Inte min församling, inte min baptist- eller Din presbyterian- metodist- eller pingstförsamling, inte genom det där, utan genom Jesus Kristus. Han lever idag. Han uppstod över det där till rättfärdiggörelse för oss.

¹¹⁷ Och för att Han lever, sa Han, att vi också lever. "Människan lever inte av bröd allenast utan av vartenda Ord," inte en del av Ordet, "vartenda Ord, som utgår ur Guds mun." "Jag är Uppståndelsen och Livet. Den, som tror på mig, om han än vore död, ska han ändå leva. Vem som helst, som lever och tror på mig, ska aldrig dö. Tror Du detta?" Ta varenda fiendes port!

¹¹⁸ Hur skulle han ha kunnat besegra Bosworth, då Gud. . . Bosworth var i Segraren. Och det var orsaken till, att han sa: "Den lyckligaste stunden i mitt liv är precis nu." Mm-m. Han kände den där mäktige Segraren. Hans säkerhet vilade hos Honom. Oj, oj! Nu kan vi sjunga:

Då Han levde, älskade Han mig, då Han dog,
frälste Han mig,
Då Han begravdes, bar Han mina synder
långt bort,
Då Han uppstod, rättfärdiggjorde Han fritt
för evigt,
En dag ska Han komma, å härliga dag!

¹¹⁹ Till dem, som ser ut att vara nedslagna. Eddy Perronet, tror jag det var, han kunde inte sälja sina kristna sånger. Ingen ville ha dem. De hade ingenting att göra med det. Å, nedslagen och en troende! En dag kom Den Helige Ande över honom. Hans fiendes port, som inte ville ta emot hans litteratur! Anden tände honom och han tog en penna, Gud lät honom skriva invigningssången.

Hälsa Jesu Namns kraft, allesammans!
Må Änglarna buga sig i stoftet,
Ta fram det kungliga diademet,
Och krön Honom till allas Herre!

120 Blinda Fanny Crosby, en gång. Man sa: "Vad betyder det för Dig?" Någon... Hon sålde inte sin förstfödslov, som pingstvännen Elvis Presley gjorde eller som Church of Christs Boone gjorde eller som Red Folley gjorde, då de sålde sin begåvning till världen, de fick en Cadillac-flotta och miljoner dollars, guldskeivor. Men Fanny Crosby stod trogen på sin plats. Hon ropade:

Gå ej förbi mig, milde Frälsare,
Hör mitt ödmjuka rop!
Då på andra Du kallar,
Gå ej förbi mig!

Du, all min trösts Ström,
Mer än liv för mig,
Vem har jag på jorden utom Dig?
Eller vem i Himmelen utom Dig?

121 De sa: "Tänk om Du är blind, då Du kommer till Himmelen!"

Hon sa: "Jag kommer att känna igen Honom ändå."

De sa: "Hur ska Du känna igen Honom?"

Hon sa: "Jag kommer att känna igen Honom."

De sa: "Fru Crosby, Ni skulle kunna tjäna en miljon dollars."

Hon sa: "Jag vill inte ha en miljon dollars."

122 "Hur ska Du känna igen Honom?" Hon sa:

Jag ska känna igen Honom, Jag ska känna
igen Honom,
Och återlöst ska jag stå vid Hans sida.
Jag ska känna igen Honom, Jag ska känna
igen Honom.

123 "Om jag inte kan se Honom, ska jag känna efter spikmärkena i Hans händer." Hon besegrade sin fiendes port. Ja.

124 Om man är i Kristus! Han sa: "Om Ni förblir i mig och mina Ord förblir i Er, så be om vilken nyckel Ni än vill, be om vilken port Ni än vill inta, be om vad Ni vill och det ska bli Er givet. Om Ni förblir i mig och mitt Ord förblir i Er, kan Ni inta vilken fiendes port som helst, som kommer i vägen för Er." Ni är Abrahams konungsliga Såd.

125 Vilket slags port står i vägen för Dig? Om det är sjukdom, är Du mer än segrare över den. Så vi kan säga, sjunga den här härliga gamla sången;

Vartenda löfte i Boken är mitt,
Vartenda kapitel, varenda vers är ... och så
gudomlig,
Jag litar på Hans gudomliga kärlek,
För vartenda löfte i Boken är mitt.

126 Vi är mer än segrare och Abrahams Säd ska behärska fiendens port! Då de säger, att de här sakerna inte kan ske, då de vill kalla Det en djävul eller Beelsebub eller någonting annat, kommer Gud förvisso att besegra varenda port och ta fienden.

Låt oss be!

127 Herre, må Abrahams Säd... Jag vet, att de kommer att se Det, Herre. Hur skulle det där Ordet kunna falla utan att träffa den där verkliga Jorden? Jag ber, att de ska förstå nu. Må varenda person, som kommer i bönekön, bli helad!

128 Herre, om det ännu finns några här inne, som inte har avlagt sin bekännelse, inte stått upp offentligt och stått för Kristus, redo att förneka alla trosbekännelser och de kalla, formella, döda saker, som har fört dem bort från Dig. Och må de stå upp nu och säga: "Jag vill ta emot Honom som min Frälsare." Då kommer Du att stå för dem på den Dagen.

129 Medan vi har våra huvuden böjda, om det finns sådana, som skulle vilja stå upp bara ett ögonblick, i bön, säga: "Jag vill stå för Honom nu, så att Han kommer att stå för mig på den Dagen, i Hans gudomliga Närvaro." Jag ber Dig och ger Dig tillfället att Ditt namn ska bli placerat i Livets Bok, om Du vill stå upp. Jag ber Dig inte att gå in i någon församling. Jag ber Dig att komma till Kristus, om Du är här och inte känner Honom.

130 Gud välsigne Dig, min son! Finns det någon mer, som säger: "Jag — jag vill stå upp nu." Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, min syster! "Jag vill..." Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! "Jag tar ställning i eftermiddag." De här fina människorna, män och kvinnor, som står upp. "Jag ska ta ställning i eftermiddag."

131 Och den dagen, då doktorn säger: "Nja, det vraket, hans blod rinner ut, döden är över honom eller över henne." Eller en morgon kommer Du att komma ihåg Ditt ställningstagande. Stå för Honom nu!

132 "Om Ni skäms för mig inför människorna, kommer jag att skämmas för Er inför min Fader och de heliga Änglarna. Men om Ni bekänner mig inför människorna, ska jag bekänna honom inför min Fader och de heliga Änglarna."

133 Gud välsigne Dig, min syster! Skulle det kunna finnas någon på läktaren någonstans? Just nu, medan vi väntar. En del av dem, flera på huvudvåningen? All right. Jag tar Dig på ordet, min vän.

134 Om Ordet faller i fruktbar Jord, liksom hos den lilla kvinnan vid brunnen, hon — hon förstod. Hon var representerad i Himmelen från vår... innan världen grundlades. Då det där Ljuset träffade Det, kände hon igen Det.

135 Gud välsigne Dig, min broder! Det där är en tapper. . . Gud välsigne Dig, min broder! Du kanske har gjort stora ting i Ditt liv, Du gör det största Du någonsin har gjort nu, att stå upp för Kristus.

136 Vår himmelske Fader, säden har fallit i någon jord i eftermiddag. Vi ser Liv springa upp. Män och kvinnor står upp på sina fötter och Gud, som är allestädes närvarande, allvetande, allsmäktig, Hans allseende öga ser dem. De är Dina, Fader. Jag ger dem till Dig nu, som troféer.

137 Må den här upplevelsen, att de står här nu och vet, vad de har gjort, vet vad det betyder, att de står upp för att ta ställning för Herrens föraktade få. Må de alltid förbli trogna till den Dagen de står i Din Närhet, då den där ljuvliga Rösten kommer att säga: ”Ja, en dag i Baton Rouge eller en liten plats vid namn Denham Springs, stod han för mig, Fader, nu ska jag stå för honom eller henne.” Ge oss det, Herre! De är dina i Jesu Namn. Amen.

Gud välsigne Er för Ert ställningstagande! Gud. . .

138 Gör nu detta enda för mig! Sök rätt på, om Ni är i närheten där de här pastorerna är, hälsa på några, tala med dem! Om Du inte har blivit döpt ännu, i kristet dop, gör så! Håll Dig bland troende nu, riktiga troende, inte låtsastroende, riktiga troende!

Medan vi ber, låt oss be för de här näsdukarna!

139 Himmelske Fader, de här näsdukarna går ut nu, vart vet jag inte. Kanske sitter någon gammal blind pappa här ute i en liten sumpmark någonstans och väntar på, att den här näsduken ska komma, en liten baby, som ligger där i sjukhussängen, en mor, som står och väntar förtvivlat, väntar på att näsduken ska komma tillbaka. Himmelske Fader, jag ber, att Du ska följa med dem. Och som ett tecken på Din Närvaro idag och vår tro på Dig, då vi har predikat Ditt Ord, må den tro, som var i Abraham, och den tro, som alstrades och gavs till oss av Jesus Kristus, må den följa med de här näsdukarna och hela varendena en, som de läggs på! Vi sänder dem i Jesu Namn. Amen.

140 Bara ett ögonblick nu, innan vi ropar upp bönekön! Den allsmäktige och mäktige Guden, den Store, den Alltillräcklige. . . Var goda, vänner, jag – jag ska börja be för de sjuka och jag. . . Troligen, då vi kommer ner, kanske jag – jag inte kommer åt att säga någonting till Er, en del av Er kanske går innan dess. Vad Du än är, om Du inte ens stod upp för en stund sedan och Du inte är säker. . .

141 Om Du är medlem i en församling, det är en bra sak, men det är inte gott nog. Ser Du, den rike unge styresmannen var församlingsmedlem. Förstår Du? Han frågade Jesus, vad han kunde göra för att få evigt Liv. Han tog aldrig emot Det. Han gick bort. Vilken dåraktig sak den unge mannen gjorde! Ta inte

efter honom! Kommer Du ihåg sista gången han omnämndes? Litet senare fick han framgång. Han blev rikare. Han kom dithän, att till och med hans lador rämnade. Men sedan finner vi hans sista omnämnande, i dödsriket med lågor som torterade. Låt inte — låt inte det hända Dig! Ta emot Kristus!

¹⁴² Ni unga människor, Ni unga flickor, unga pojkar, just vid livets korsväg, var snälla och gör det! Hör på mig som — som Er broder, en som älskar Er! Jag är här för att jag älskar Er. Jag älskar Gud och jag älskar Er och jag kan inte älska Gud, om jag inte älskar Er.

¹⁴³ Jag skulle mycket hellre vilja, om Ni hade några lovord att säga, att Ni säger dem om min son där ute eller ett av mina barn. Låt mig bara . . . Jag, jag klarar mig utan det. Vilken förälder som helst gör det, det gör Gud också. Förstår Ni? Älska Hans folk! Älska varandra!

¹⁴⁴ Man säger: ”Varför grälar Du på dem?” Äkta kärlek tillrättavisar.

¹⁴⁵ Om Ditt barn sitter ute på gatan, säger Du: ”Nåja, där sitter Junior. Han borde inte göra det, men jag vill inte såra hans små känslor.” Du älskar honom inte. Han kommer att bli dödad där. Om Du älskar honom, hämtar Du in honom och ger honom smäll. Du får honom att lyda.

¹⁴⁶ Det är så, Gud gör. Kärleken tillrättavisar och det är äkta kärlek.

¹⁴⁷ Då en predikant står och låter Er kvinnor klippa håret kort och bära makeup och sådant och inte tillrättavisar Er, då finns det ingen äkta kärlek där och man vill inte skrika ut det. Och låter er män gifta Er tre eller fyra gånger och alla de här andra sakerna och komma undan med det, då finns det ingen äkta kärlek där. Låter Er gå in i en församling och klappar Er på ryggen och överöser Er med någon trosbekännelse då: ”Det är allt, Du behöver göra, att gå in i den heliga församlingen.”, det finns ingen kärlek där. Eller också är mannen så totalt vilse själv, att han inte förstår.

¹⁴⁸ Äkta kärlek tillrättavisar och för en tillbaka till Guds Ord.

¹⁴⁹ Titta på Jesus, hur, vad Han sa, för att Han älskade dem så mycket, att Han dog i deras ställe, då de till och med krävde Hans Blod!

¹⁵⁰ Må nu den store Helige Ande . . . Jag vill vänta bara en minut. Jag väntar tills Den Helige Andes smörjelse kommer över mig, innan vi sätter igång. Jag har predikat. Tack för Er medverkan!

¹⁵¹ Varenda en här inne nu, var Du än är, var som helst i byggnaden, be bara i en minut, säg: ”Herre Jesus, hjälp mig! Hjälp mig! Låt mig röra vid Din klädnad!” Jesus sa, som Ni vet, då kvinnan rörde vid Hans klädnad, kände Han det

inte fysiskt men Han vände Sig om och visste, vem hon var och vad hon gjorde. Han är samme Jesus i eftermiddag, en Överstepräst, som kan bli rörd av känslan för vår skröplighet.

152 Tror Ni, varenda en av Er nu, att det är sant, att den Gud, som gav det här löftet, en gång till (och må Han visa det) att vi lever i Sodoms tid? Hur många i byggnaden tror det, räck bara upp Din hand!

153 Vi lever som vore det i Sodom. Hela systemet har blivit förorenat, världssystemet, allting, församlingssystemet, det politiska systemet. Det finns ingenting. Politiken är så korrumpad. Systemen överallt, våra diktatorer, det är korruption alltsammans. Församlingen har blivit på samma vis. Familjerna har blivit på samma vis. Det är bara korruption. Sodom!

154 Så kom ihåg, att Gud har fått det där framför Dig, kom sedan ihåg, att Han sa, att Han skulle representera Sig i mänskligt kött och skulle göra som Han gjorde innan Sodom, innan den utlovade Sonen kom in på scenen. Han lovade att sända en, som skulle komma före den där utlovade Sonen, liksom Han gjorde första gången, som skulle introducera, och Han sa: "Då Människosonen håller på att uppenbaras."

155 Jag känner inte Er. Jaha, fröken Thompson, den där kvinsojudkdomen och komplikationerna, tror Du, att Gud kommer att göra Dig bra? Kan Du tro det? Fröken, fröken Thomas, tror Du Han kommer att göra Dig bra? Räck upp Era händer då!

156 Det sitter en dam just bakom Er. Hon ber. Hon har gikt.

157 En, som sitter bredvid henne, har magbesvär, ber också. Ni kommer att missa det, om Ni inte ser upp. Ni är inte härifrån. Ni är från Mississippi. Ni är herr och fru Kramer. Om Ni tror av hela Ert hjärta, kommer Jesus Kristus att göra Er bra. Om Ni kan tro det. Gör Ni det? Okay. Räck upp Era händer, så att människorna kan se, att det är Ni!

158 Jag känner inte de där människorna. Jag har aldrig i mitt liv sett dem. Du måste tro, min vän! Han identifierar Sig. Tror Ni det av hela ert hjärta? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

159 Varför skakade Ni på huvudet, sir, och tittar på mig så där? Ja, sir. För att Ni gjorde det, ska jag tala med Er en minut. Ni är liksom en äldre gentleman, som sitter just här och tittar på mig. Han tittade på mig med sådan uppriktighet. Han trodde det. Ni ber för någon, som fick en stroke. Men — men Er huvudsakliga sak Ni ber om, som Ni behöver, Ni söker Den Helige Andes dop. Det är riktigt. M-mm. Det är riktigt. Om Ni tror det! Damen, Ni söker anställning. Dessutom, så att Ni ska veta, att jag är Guds profet, eller tjänare, har Ni haft två

operationer. Det har gjort Er liksom svag. Alla slags tillstånd, andliga besvär. Jag vill säga Er, att det är färdigt alltsammans. Er tro gör Er bra.

¹⁶⁰ [Blankt ställe på bandet. — Utg.] . . . som sitter alldeles bredvid Dig där. Hon ber. Se här! Han hörde Dig och Du har vidrört Honom. Känner Dig inte, men det gör Han. Jag ska tala om för Dig, vad Du bad om. Tror Du av hela Ditt hjärta? Du har ett gallblåsebesvär, Du ber för. Tror Du, att Gud kommer att hela Dig och göra Dig frisk? Du är fru Smith. Det är riktigt. Räck upp Din hand!

¹⁶¹ Ser Ni, Han identifierar Sig. Vad är det? Det är Abrahams Säd, den tro, som Abraham hade, Herren Jesus Kristus ibland oss, som bekräftar Sitt Ord med åtföljande tecken.

¹⁶² Vem, hur många är det, som ska ha förbön? Räck upp Era händer, Ni som har kort! Å, det är bäst att vi börjar med bönekön.

¹⁶³ Ser Ni, Ni förstår, eller hur? Den där anden inte bara. . . Det där helar inte. Det bara identifierar, att Han är här. Era pastorer har precis samma myndighet att be för de sjuka. De gör inte det, nej, förvisso inte. Men de — men de har precis samma myndighet: ”Dessa tecken ska följa de troende.”

¹⁶⁴ Nu Vill jag ha mina pastorsvänner hit. [Broder Branham frågar någon: ”Är det all right att ropa upp predikanter från publiken?” — Utg.]

¹⁶⁵ Hur många pastorer här, som tror av hela sitt hjärta, predikanter här inne, tror? Å, tack! Jag undrar, om Ni står upp allihop. Kom hit, stå tillsammans med mig bara en minut, precis här nere, be för de sjuka! Kom direkt hit ner! Ge nu akt på hur helandet äger rum, ge akt på, vad som sker!

¹⁶⁶ Jag vill, att Ni ska komma, bilda en dubbel rad just här. Jag kommer ner dit om bara ett ögonblick för att be för de sjuka. Jag vill ha de troende pastorerna, som vill identifiera sig som troende. Så att då Du kommer hit, lever Du ett heligt, rent liv. Kom ihåg, se här, vad som kommer ut, som representerar Kristi Evangelium!

¹⁶⁷ Broder Blair, jag känner igen Dig där, Du eller broder Pat. Skulle Ni vilja formera den där dubbla raden liksom Ni vanligtvis gör det, om Ni vill, Du och broder Pat!

¹⁶⁸ Troende pastorer, som kommer att tro! Titta nu, om Gud kan identifiera Sig så genom Sitt Ord, med Sitt Ord, hur många vet, att Bibeln, Jesus sa detta: ”Dessa tecken ska följa dem, som tror. Om de lägger sina händer på de sjuka, ska de bli friska.”? Pastorer, Ni har kommit hit för att identifiera Er som troende. Är Ni det? Ni är troende (eller hur?), annars skulle Ni inte stå här. Vad sa nu Jesus? ”Dessa tecken ska följa dem, som tror.” Jag är en troende tillsammans med Er.

169 Jag kommer ner. De här är Ert folk och vi är herdar över de här hjordarna. Jag kommer ner för att kasta ut mitt nät tillsammans med Er nu, lägga mina händer tillsammans med Era. Och då de här människorna kommer förbi, om Ni har någonting, som är bara litet skeptiskt i Era sinnen, få ut det med det samma nu! Så att då de här människorna kommer förbi, då var och en av dem kommer förbi och vi lägger händerna på dem, blir de helade. Kommer Ni att tro av allt Ert hjärta nu, allesammans? [Predikanterna säger: "Amen." — Utg.]

170 Hur många här inne kommer att be för de andra, då de passerar igenom? Räck upp Era händer: "Jag kommer att be."!

171 Kom ihåg, det kanske är Din far, Din mor Din dotter eller son, syster eller bror! Och om det inte är Dina, är det någons, som kommer att komma igenom den här kön. Och tänk, om det var de och de var döende i cancer eller någon hemsk sjukdom, skulle Ni inte vilja att man var djupt uppriktig? Förvisso ville vi det.

172 Nu, tror jag, hur ska man. . . De här nu, i *den här* raden här, den här gången, ställer sig bort mot *den där* sidan med bönekortet. Ställ Er mot den där sidan, alla som är i högra sektionen! Vänta nu, håll kvar den vänstra sektionen, vi blir alldeles hopträngda, ser Ni, och man vet inte hur, vad vi gör. All right, alla som är i *den här* sektionen ställer sig *här* uppe. Alla, som är i den högra sektionen, kom nu bara den här vägen, för Ni ska komma ner, komma runt.

173 Och hur ska de, hur går de ut, broder Borders? Raka vägen ut genom sidodörren, kommer direkt runt och in i byggnaden igen.

174 Så då den här sidan ropas upp om några minuter och de ställer upp sig. Och låt oss nu se vad. . . All right, de som är i *den här* sektionen, vänder sig mot den här sidan här borta. Håll i Era bönekort, kom över på den här sidan! Och Ni på läktaren går rakt ner för att möta dem vid slutet av raden där uppe. De här nu, i den här vänstra sektionen, går över till vänstra sidan. Och så, ser Ni, bildar Ni Er kö och går bakåt *den där* vägen, vänder Er bakåt, vänder Er *den* vägen. Förstår Ni? Och Ni kommer att följa kön hela vägen runt, då får vi ingen förvirring alls.

175 Och så Ni uppe på läktaren, ta bara plats just vid de där gångarna och fall bara in direkt, då de har kommit förbi.

176 Börja nu bara gå bakåt, var och en, gå raka vägen bakåt, tills Ni möter den här kön precis *här!* Kom bara raka vägen runt, upp *hit*, börja bara gå raka vägen runt och kom till den här kön, just *här!*

177 Å, vad skulle inte kunna ske just nu! Vad skulle inte kunna ske? Det här kommer att bli en stund, då någonting måste äga rum. All right.

178 Det där är rätt, nu, gå runt bakåt *den där* vägen och kom rätt in i kön, så där! Gå runt den här gången! Det är vägen nu.

179 Och då Ni nu står, varenda en på sina fötter, ska vi förrätta bön. Och den här församlingen kommer att be tillsammans med mig, att Ni ska bli friska. Ha bara tro nu! Och . . . inte . . .

180 Kom bara runt, ända tillbaka dit bak, kom bara runt och förena Er med den här kön här bak! Kom bara runt och bilda en enda stor kö! Kom bara runt *den där* vägen och bilda den enda kön! Så ska det vara.

181 Alla är i bön. Var verkligen i tro nu! Bry Er bara inte om folkmassan nu! Kom ihåg, att vi är — vi är insvepta i Jesu Kristi Närvaro, som är beroende av att vi hedrar det, som Han har gjort ibland oss, genom att ha tro på Hans Ord!

182 Det är fint. Det kommer bara att gå fint, nu. Jag tror, att kön håller på att komma in helt underbart.

183 Nu, medan vi alla står upp, vill jag att varenda person i byggnaden nu ska böja sitt huvud.

184 Herre Jesus, det ska snart ske. Beslutet måste fattas just nu. Tror vi, att Du är här? Älskar vi Dig? Har vi tro, Herre, tillräcklig för det, vi kommer att be om? De här människorna identifierar sig genom att stå i kön, Herre, må det inte vara förgäves! Må det vara, Herre, så att då de går förbi här, var och en kommer bara att gå förbi liksom om de gick förbi under Kristus, för vi vet, att Han är här. Och vi ber, att de ska undgå sin helbrägdagörelse. Jag är säker på att till och med i veckor och veckor, som ska komma, kommer de här människorna att gå till sina pastorer, kvinnor, som hade kvinnosjukdomar, magbesvär, män med prostata, alla slags besvär, kommer att bli friska och säga: "Du vet, det där bara lämnade mig.", för de var i Din Närhet. Må de komma igenom nu och — och få ut det här, som Du har dött för! De är Abrahams Säd och Du har segrat för dem. Må de komma och ta emot det, som Du har gett dem!

185 Och Satan, Du har blivit så avslöjad den här veckan, att Du vet, att Du är en besegrad varelse. Jesus Kristus besegrade Dig på Golgata. Han uppstod på tredje dagen till rättfärdiggörelse för oss och Han står ibland oss nu. Och vår tro ser på Honom och bort ifrån Dig eller vad som helst, som Du har gjort. Lämna de här människaerna I Jesu Kristi Namn!

186 All right, starta kön! [Broder Branham och predikanterna lägger händerna på de sjuka och ber för var och en i bönekön. Tomt ställe på bandet. — Utg.]

187 Vi har gjort precis som Mästaren bjöd oss att göra. Hur många av Er, som gick genom den där kön, trodde att Ni kommer att bli bra? Räck upp Din hand! Jag förenar min med Er.

188 Det vi gjorde där på slutet, som en grupp predikanter där, många av dem var sjuka, det visste jag, men de försöker göra

en kraftansträngning att få in sin församling, antingen de kommer in eller inte. Det är äkta herdar. Och Den Helige Ande sa till mig: "Få dem att ta varandra i händerna!" Vi knöt ihop våra hjärtan och nät och våra böner tillsammans.

¹⁸⁹ Jesus, gör dem friska också! Och gör dem till starka herdar, starka i Herrens Ord!

¹⁹⁰ Må Gud, mina bröder, må Han ge Er alla Ert hjärtas begär! Må Ni tjäna Honom alla dagar och ha Guds kraft i Era liv, till att betjäna den här fina människoskaran! Må Jesus Kristus, som har varit med oss och är med Er hela tiden, må Han göra Sig mer framstående för Er än Han någonsin har varit tidigare!

¹⁹¹ Ni människor, en del av Er, som var vanföra, Ni kanske inte ser någon skillnad på ett tag, Ni kanske inte ser någon skillnad. Titta, vad Abraham gjorde! Det spelar ingen roll vad, det är inte det Ni ser på. Ni ser inte på Era symptom. Se på det Han sa! Om Du säger: "Jag känner fortfarande smärtan.", det har ingenting att göra med det. Du har gjort, det Gud sa, att Du skulle göra. Ser Du, titta inte på det där! Titta på det Han sa! Gud sa, att det var så! Jag tror det. Gör inte Ni? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Av hela mitt hjärta tror jag det.

¹⁹² Herren Gud välsigne Er tills jag får se Er igen! Mina böner för Er är, att natten inte ska bli för mörk, regnet inte ska falla för hårt. Jag ska be för Er. Be för mig, Ni! Tills vi möts igen, Gud välsigne Er! Nu brodern, som är pastor, ser Ni.

ATT BEHÄRSKA FIENDENS PORT EFTER PRÖVNINGEN SWD64-0322

(Possessing The Gate Of The Enemy After Trial)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag eftermiddag den 22 mars 1964 i Denham Springs High School i Denham Springs, Louisiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org